

Communiceren? Ik doe niet anders!

Deze GordonVisie wordt u aangeboden door de stichting NET.

De NET is de licentiehouder van de Gordonmethode.

GordonVisie streeft ernaar zoveel mogelijk geïnteresseerden te informeren over de methode.

GordonVisie verschijnt vier keer per jaar en wordt geschreven door Saskia Henderson.

Er worden regelmatig trainingen gegeven aan ouders, partners, pedagogisch medewerkers in kinderopvang en BSO, leerkrachten, managers. Interesse? Surf naar www.gordontraining.nl

Wilt u deze mail niet ontvangen. Mail het de afzender, hij/zij zal u van de lijst afdalen.

Ik heb een fiets waar ik heel blij mee ben. Hij heeft een handig mandje voorop en brengt me overal. Wel is de jasbeschermer kapot: stukjes plastic flapperen tegen de spaken. Maar ach, wat geeft dat nou. Dat het wiel soms aanloopt, valt me niet op. En dat ik hard in mijn remmen moet knijpen om de fiets tot stilstand te brengen vind ik ook heel gewoon.

Tot iemand mijn fiets leent. Hij zegt: 'Weet je wel dat het wiel aanloopt? En dat je remmen het niet goed doen?' 'O ja? Mwah, valt toch wel mee?'

Toch maar naar de fietsmaker. Hij repareert mijn fiets en ik rijd verbaasd weg. Zó licht fietsen? Ik wist niet dat het kon. Zó subtiel remmen en direct stilstaan? Ik wist niet dat het mogelijk was! Geruisloos, zonder flapperende stukjes plastic, rijd ik opgetogen vele rondjes. Mijn fiets! Wow!!

Wat voor mijn fiets geldt, geldt voor veel dingen. We vinden veel dingen 'gewoon', omdat we het zo gewend zijn. We nemen veel dingen voor lief, denkend dat het 'nu eenmaal' zo gaat. Voor onze communicatie met onze naasten geldt het zeker. Communiceren? We doen niet anders! We denken dat we dingen heel duidelijk zeggen en heel goed kunnen luisteren. We hebben immers leren praten en we hebben oren aan ons hoofd! En is het niet logisch dat je soms ruzie met anderen hebt of dat je niet begrepen wordt? Natuurlijk roept je puber 'je begrijpt me toch niet!!' Vanzelfsprekend krijg je altijd ruzie met je collega als je iets van zijn werk zegt...

Maar is dat wel zo natuurlijk en vanzelfsprekend? Of zouden sommige gesprekken ook anders kunnen verlopen?

Praten en luisteren zijn vaardigheden die het verdienen nu en dan onder de loep genomen te worden. Wat zeg ik eigenlijk als ik iets zeg? Hoe komt het over op iemand anders? En als ik luister, hoe doe ik dat eigenlijk? Luister ik dan echt? Of ben ik vooral aan het bedenken wat ik terug ga zeggen, waardoor ik minder goed hoor wat iemand bedoelt? De Gordonmethode gaat vooral over communicatie. Hoe zeg je iets, hoe luister je? De Gordonmethode gaat ook over macht en onmacht. Hoe zet je je woorden kracht bij? Hoe krijg je je 'zin'? Wanneer geef je toe? Of ben je dan een slappeling?

De Gordonmethode gaf mij inzicht en hielp mij de communicatie met anderen te verbeteren. Misschien voelt ú zich na het leren van de vaardigheden wel net als ik bij mijn net gerepareerde fiets. Verbaasd en opgetogen: ik wist niet dat dat kon, zó grenzen stellen, zó luisteren, zó communiceren! Wow!
(Saskia Henderson)

Quote:

*Door de Gordonmethode kom ik dichterbij de ander, we begrijpen elkaar beter en kunnen beter inspelen op elkaars behoeften. Het geven en nemen in balans houden, zodat we beiden het gevoel krijgen belangrijk te zijn en daardoor het gevoel van zelfvertrouwen versterkt. Macht door onmacht wordt vervangen middels het gebruik van tools om met liefdevolle leiding meer te bereiken. **Tilly van Deursen***

